

noget afgjørende Udbrytte, og Ministeriet seer sig saaledes fortiden ikke i stand til for sit Bedkommende at fremsette Forstag til et endeligt Valg af samtlige Garnisonssteder.

Man har under disse Omstændigheder maattet anse det rettest at foreslaae den i Hærslovens § 6 behyndede Garnisonslov affattet som i nærværende Lovforslags § 1 angivet. Naar Garnisonsstederne, saaledes som deri forestaet, kunne fastsættes ved Kongelige Anordninger, vil Regierungen være i stand til at varetage de forskellige artede Interesser, der gjøre sig gældende ved Valget af Garnisonsbyerne, og efterhaanden faae disse fastsatte ligesaas varigt, som om det stætte

unmiddelbart ved en Lov. For Hærens Afdelinger ligesom for de paagjeldende Byer vil det være en Fordeel, at Garnisonsforholdet faaer en fast og varig Charakter, og Ministeriet foler sig overbevist om, at dette hurtigst naaes paa den her foerstaade Maade.

Da man af Hensyn til de paagjeldende Kommuner har maattet finde det ontfeligt, at disse til Besridelse af Udgifter ved Bygningsforanstaltninger i Anledning af den ifolge Lovforslagets § 1 fastsatte Garnisonering kunne forhjælpes til passende Laan af Indgvarteringsfonden, ere de nærmere Bestemmelser om dette Forhold optagne i Lovforslagets § 2.

XCIII.

Forslag til Lov

om

Fortængelse af Tidsfristen for Fuldførelsen af den nordvestsjællandske Jernbane.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 9de Marts 1870.)

Forslaget er overeensstemmende med det i Tillæg A. S. p. 2105—6 indførte Forslag.

C. Lieb e.

J. M. Saevbæn.